

Viure en un aire ardent

MÀRIUS TORRES

Viure en un aire ardent on passen ombres mortes,
on un baf de bestiesa omple tots els alens,
on venen, barrejats, de temples sense portes,
els crits de les blasfèmies i el perfum de l'encens.

I el fàstic de sentir insolentment la brama
de paraules sagrades en els llavis dels cucs.
De tenir el cor blait per un amor en flama
i de callar-lo, en mig de bacanals d'eunucs!

Tan gran era el pecat de la nostra esperança?
Llibertat, clam obscur i etern dels homes muts,
et seguim, orgullós exèrcit de vençuts

amb una rosa al puny de cada llança.
Perquè fou bell combatre amb l'esperit massa alt
I perdre's, un instant, per un somni immortal.

TORRES, Màrius (inèdit). A PRATS, Margarida (2005): *Poesies de Màrius Torres*. Barcelona: Universitat de Barcelona. Tesi doctoral.